

194.

**Z A R Z A D Z E N I E
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 21 lutego 1949 r.

w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 413) oraz art. 14 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 29) i z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 413) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych ustala się na kwotę 1.200 zł. tygodniowo czyli 5.000 zł. miesięcznie.

§ 2. Jeżeli szczegółowe przepisy prawne o ubezpieczeniu społecznym nie zawierają odmiennych postanowień, zarobek ustalony w § 1 stanowi podstawę wymiaru świadczeń i składek przy ubezpieczeniu osób pobierających wynagrodzenie niższe lub nie pobierających żadnego wynagrodzenia.

§ 3. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązująca zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 listopada 1947 r. (Monitor Polski Nr. 133, poz. 850).

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJw/z **Kazimierz Wtaszewski**
Podsekretarz Stanu